

Sygn. akt **XXIII Ga 1439/18**

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w składzie: Przewodniczący:SSO Anna Gałas (spr.)

Sędziowie: SO Wiktor Piber

SO Paweł Kieta

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2019 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.**

o zmianę wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 30 maja 2018 r sygn. akt Wa. XIII Ns-Rej.KRS (...)

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla m.st. Warszawy w Warszawie.

SSO Paweł Kieta SSO Anna Gałas SSO Wiktor Piber

Sygn. akt XXIII Ga 1439/18

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 maja 2018 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie w sprawie o zmianę wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym z wniosku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (dalej też: wnioskodawca) oddalił wniosek.

Sąd Rejonowy ustalił, że wnioskodawca złożył wniosek o wpis do rejestru informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej z dniem 31 lipca 2017 r., który został oddalony postanowieniem referendarza sądowego z dnia 23 października 2017 r. wydanym w sprawie o sygn. akt XIII NsRejKRS (...). W skardze na orzeczenie referendarza sądowego skarżący podał, że spółka w dniu 28 czerwca 2017 r. odwiesiła działalność gospodarczą, natomiast w dniu 31 lipca 2017 r. ponownie zawiesiła działalność gospodarczą na okres 24 miesięcy, zachowując przy tym wszelkie wymagane terminy.

Sąd Rejonowy rozpoznając sprawę po skardze zważył, że wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie. Sąd powołał się na art. 14a ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (dalej też: USDG), z którego wynika, że przedsiębiorca niezatrudniający pracowników może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej na okres od 30 dni do 24 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 1a. Natomiast art. 14a ust. 6 USDG stanowi, że okres zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej rozpoczyna się od dnia wskazanego we wniosku o wpis informacji

o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej, nie wcześniej niż w dniu złożenia wniosku, i trwa do dnia złożenia wniosku o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej.

Według ustaleń Sądu Rejonowego, z akt rejestrowych spółki wynika, że wnioskodawca zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej w okresie od 30 czerwca 2015 r. do 28 czerwca 2017 r. To z kolei w ocenie Sądu Rejonowego oznacza, że wnioskodawca raz zawiesił już więc wykonywanie działalności gospodarczej na okres, o którym mowa w art. 14a ust. 1 USDG, przy czym nie złożył on wniosku o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 14a ust. 6 USDG. Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, że nic nie stoi na przeszkodzie, aby przedsiębiorca zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej na maksymalny okres wynikający z art. 14a ust. 1 USDG, a następnie wznowił ją na jeden dzień i ponownie zawiesił na dowolny okres nieprzekraczający 24 miesięcy. Jednak zdaniem Sądu Rejonowego, w oparciu o dane w aktach rejestrowych wnioskodawca nie złożył jednak wniosku o wpis wznowienia działalności gospodarczej, a domaga się kolejnego zawieszenia, co narusza bezwzględnie obowiązujące w tym zakresie regulacje art. 14a USDG. Wobec tego Sąd Rejonowy ocenił, że wniosek nie zasługiwał zatem na uwzględnienie.

Apelację od tego postanowienia wywiódł wnioskodawca zaskarżając je w całości. Zaskarżonemu orzeczeniu wnioskodawca zarzucił naruszenie poniższych przepisów postępowania:

1) art. 244 k.p.c. w związku z art. 233 § 1 k.p.c. poprzez bezzasadne pominięcie przy dokonywaniu oceny wiarygodności i mocy dowodów zebranych w sprawie dokumentu urzędowego w postaci postanowienia Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 17 sierpnia 2017 r. o wpisie informacji o wznowieniu przez wnioskodawcę wykonywania działalności gospodarczej z dniem 28 czerwca 2017 r. (sygn. akt: Wa.XIIINs-Rej.KRS/(...)), co doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na uznaniu przez Sąd I instancji, że wnioskodawca nie złożył wniosku o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 14a ust. 6 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej,

2) art. 245 k.p.c. w związku z art. 233 § 1 k.p.c. poprzez bezzasadne pominięcie przy dokonywaniu oceny wiarygodności i mocy dowodów dokumentu prywatnego w postaci wniosku wnioskodawcy z dnia 28 czerwca 2017 r. o zmianę danych podmiotu w rejestrze przedsiębiorców KRS w zakresie wpisu informacji o wznowieniu wykonywania działalności z dniem 28 czerwca 2017 r. wraz z potwierdzeniem nadania przesyłki poleconej, co doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na uznaniu przez Sąd I instancji, że wnioskodawca nie złożył wniosku o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 14a ust. 6 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;

co w konsekwencji doprowadziło do błędnego zastosowania prawa materialnego w postaci art. 14a ust. 6 USDG i oddalenia wniosku o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności z dniem 31 lipca 2017 r., w sytuacji gdy zgromadzony materiał dowodowy (w tym akta rejestrowe) potwierdziły, że wnioskodawca przed złożeniem ww. wniosku, złożył wniosek o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej, w związku z czym mógł ponownie zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej.

Powołując się na wskazane zarzuty apelujący wniósł o uwzględnienie apelacji oraz uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla m. st. Warszawy w Warszawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy, z uwagi na słuszność podniesionych w niej zarzutów musiała skutkować uchyleniem zaskarżonego orzeczenia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd I instancji.

Przedmiotem rozstrzygnięcia w zakresie zaskarżonego postanowienia był wniosek o zmianę danych podmiotu w rejestrze przedsiębiorców, a dotyczący uwidocznienia w rejestrze przedsiębiorców KRS informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej z dniem 31 lipca 2017 r. Do wniosku dołączone zostały dokumenty stanowiące

podstawę wpisu tj. uchwała zgromadzenia wspólników (...) sp. z o.o. z dnia 31 lipca 2017 r. o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej oraz oświadczenie zarządu o niezatrudnianiu pracowników.

Na tle wskazanego wniosku nie bez znaczenia była okoliczność faktyczna, że wnioskodawca już raz zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej w okresie od 30 czerwca 2015 r. do 30 czerwca 2017 r. a informacja ta została wpisana do KRS. Z ustaleniami Sądu Rejonowego w tym zakresie należy się zgodzić.

W pozostałym zakresie wadliwe były ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego, a to konkretnie związane ze wznowieniem wykonywania działalności gospodarczej przez wnioskodawcę, okresem wznowienia i wpisania tej okoliczności do KRS. Zaskarżone orzeczenie zapadło z naruszeniem art. 244 k.p.c. w związku z art. 233 § 1 k.p.c., ponieważ przy dokonywaniu oceny wiarygodności i mocy dowodów pominięto dokumenty znajdujące się w aktach rejestrowych, w tym dokument urzędowy w postaci postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 17 sierpnia 2017 r. o wpisie informacji o wznowieniu przez wnioskodawcę wykonywania działalności gospodarczej z dniem 28 czerwca 2017 r. (sygn. akt: Wa. XIII Ns-Rej.KRS/(...)) oraz pominięto stan wpisów w Krajowym Rejestrze Sądowym. Powyższe uchybienia spowodowały istotne błędy w ustaleniach faktycznych, jak słusznie zarzuca się w apelacji.

Mając na względzie powyższe, Sąd II instancji jest zobowiązany do uzupełnienia tych informacji. Wbrew temu, co wynika z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, w aktach rejestrowych jest wniosek wnioskodawcy z dnia 28 czerwca 2017 r. o zmianę danych podmiotu w rejestrze przedsiębiorców KRS w zakresie wpisu informacji o wznowieniu wykonywania działalności z dniem 28 czerwca 2017 r. wraz z potwierdzeniem nadania przesyłki poleconej (k. 108-111 akt rejestrowych). Co więcej, wniosek ten został pozytywnie rozpoznany i Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 17 sierpnia 2017 r. wpisał informację o wznowieniu przez wnioskodawcę wykonywania działalności gospodarczej z dniem 28 czerwca 2017 r. (k. 112 akt rejestrowych).

Powołane informacje wynikające wprost z akt rejestrowych wnioskodawcy i także treści wpisów w KRS wskazują, że po pierwsze wnioskodawca wznowił wykonywanie działalności gospodarczej z dniem 28 czerwca 2017 r. na podstawie uchwały z dnia 28 czerwca 2017 r. (k. 110 akt rejestrowych) i po drugie Sąd rejestrowy wpisał do KRS wznowienie wykonywania działalności gospodarczej z datą 28 czerwca 2017 r. (k. 112, wpis w KRS nr 7). Sąd Rejonowy zatem błędnie ustalił zarówno to, że wnioskodawca nie wznowił prowadzenia działalności gospodarczej po uprzednim zawieszeniu, jak i to, że nie złożył wniosku o wpis tej informacji do KRS.

Sąd Okręgowy podziela zatem także zarzuty apelacji, że w konsekwencji wadliwej oceny dowodów znajdujących się w aktach rejestrowych i błędnych ustaleń faktycznych zaskarżone postanowienie narusza przepisy prawa materialnego – art. 14a ust. 1 i 6 USDG.

Zgodnie z art. 14a ust. 1 USDG przedsiębiorca niezatrudniający pracowników może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej na okres od 30 dni do 24 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 1a. Zgodnie z ust. 5 tego przepisu zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej oraz wznowienie wykonywania działalności gospodarczej następuje na wniosek przedsiębiorcy. Mającą znaczenie w przedmiotowej sprawie regulację odnośnie czasu trwania zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej zawiera art. 14a ust. 6 USDG, który stanowi, że okres zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej rozpoczyna się od dnia wskazanego we wniosku o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej, nie wcześniej niż w dniu złożenia wniosku, i trwa do dnia złożenia wniosku o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej lub do dnia wskazanego w tym wniosku, który nie może być wcześniejszy niż dzień złożenia wniosku. Jeżeli zatem apelujący uprzednio zawiesił prowadzenie działalności gospodarczej, a następnie wznowił prowadzenie tej działalności i złożył wniosek o wpis wznowienia prowadzenia działalności, co więcej Sąd rejestrowy wpisał to wznowienie, to nie ma przeszkód faktycznych i prawnych do ponownego zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej.

Należy podzielić stanowisko Sądu Rejonowego, że można wielokrotnie zawieszać i wznowiać prowadzenie działalności gospodarczej. Innymi słowy, gdy prowadzenie działalności gospodarczej było zawieszona, po wznowieniu działalności gospodarczej na dowolny czas (nawet na 1 dzień), możliwe jest ponowne zawieszenie prowadzenia działalności gospodarczej. Jednakowoż, aby ponownie zawiesić prowadzenie działalności gospodarczej konieczne jest uprzednie

dopełnienie ustawowych wymogów związanych ze wznowieniem prowadzenia działalności gospodarczej, które spoczywają na przedsiębiorcy tj. złożyć wniosek o dokonanie wpisu informacji o wznowieniu działalności gospodarczej. Zawieszenie i wznowienie działalności gospodarczej następuje bowiem na wniosek (art. 14a ust. 5 USDG). Reasumując, jeżeli przedsiębiorca wpisany do KRS nie złożył wniosku o wpis informacji o wznowieniu działalności gospodarczej po jej uprzednim zawieszeniu, to mając na względzie treść art. 14a ust. 1, 5 oraz 6 USDG wniosek o wpis ponownego zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej nie może być uwzględniony.

Zgodnie z art. 14a ust. 8 USDG zgłaszanie informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej oraz o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej w przypadku przedsiębiorców podlegających obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego następuje na podstawie przepisów o Krajowym Rejestrze Sądowym. Stosownie zaś do art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym sąd rejestrowy bada, czy dołączone do wniosku dokumenty są zgodne pod względem formy i treści z przepisami prawa. Kognicja sądu rejestrowego zawarta w wymienionym przepisie musi uwzględniać też dane znajdujące się w aktach rejestrowych oraz stan wpisów w rejestrze, ponieważ rozstrzygnięcie dotyczy podmiotu rejestrowego, co do którego tenże sąd prowadzi akta rejestrowe i dokonuje wpisów pod oznaczoną, indywidualną pozycją rejestru (KRS). Jeżeli zatem, jak w niniejszej sprawie rozstrzygnięcie sądu rejestrowego zapadło z pominięciem dokumentów w aktach rejestrowych i stanu wpisów w rejestrze, to orzeczenie takie nie może się ostać. Zaskarżone postanowienie, jako dotyczące wpisu w KRS nie może ulec zmianie w wyniku rozpoznania apelacji, ponieważ Sąd II instancji nie jest sądem rejestrowym a zgodnie z art. 694⁷ k.p.c. w razie uwzględnienia środka odwoławczego od orzeczenia wydanego w postępowaniu rejestrowym, dotyczącego wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, sąd drugiej instancji uchyla zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania sądowi rejestrowemu.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Okręgowy uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji na mocy art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oraz art. 694⁷ k.p.c.

Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy Sąd Rejonowy mając na uwadze wskazania Sądu Okręgowego, przy uwzględnieniu stanu rejestru winien poddać przedmiotowy wniosek ocenie merytorycznej.

SSO Paweł Kieta SSO Anna Gałas SSO Wiktor Piber